

42855

İskender BAYHAN
İstanbul Milletvekili
Emek Partisi Genel Başkan Yardımcısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Adalet Bakanı Akın Gürlek** tarafından Anayasa'nın 98, TBMM İç Tüzüğü'nün 96 ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. **25.03.2026**

İskender BAYHAN
İstanbul Milletvekili
Emek Partisi Genel Başkan Yardımcısı

Kocaeli'nin Dilovası ilçesinde 8 Kasım 2025 tarihinde ruhsatsız ve iş güvenliğinden yoksun şekilde faaliyet gösteren Ravive Kozmetik'te meydana gelen ve 3'ü çocuk, 7 işçinin yaşamını yitirdiği katliama ilişkin davanın ilk duruşması 24.03.2026 tarihinde Kandıra'da görülmeye başlanmıştır.

Söz konusu dava, yalnızca bir iş cinayeti davası değil; işçi sınıfının yaşam hakkının sistematik biçimde ihlal edildiği, denetimsizliğin ve sömürüye dayalı üretim ilişkilerinin doğrudan sonucu olan bir dava niteliğindedir. Ancak yargılama sürecinin başlangıcı itibarıyla alınan kararlar, bu davanın kamuoyundan kaçırılmak istendiğini göstermektedir.

Duruşmanın şehir merkezinden uzak bir adliyeye alınması, gazetecilere yönelik fiili kısıtlamalar, baroların ve kitle örgütlerinin davaya katılma taleplerinin topluca reddedilmesi ve duruşma salonuna erişimde yaşanan engeller; aleniyet ilkesinin ihlal edildiğini ve yargılamanın şeffaflıktan uzaklaştırıldığını göstermektedir.

İstanbul Barosu Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Ergin, yargılama sürecinin kısıtlamalarla başladığını, birçok il barosunun davaya katılma taleplerinin mahkeme heyeti tarafından reddedildiğini belirtmiş; gazetecilerin salona telefon ve tabletle alınmamasını eleştirerek bu uygulamanın aleniyet ilkesini ortadan kaldırdığını ifade etmiştir. Yaşananları "fiili kısmi kapalı duruşma" olarak nitelendiren Ergin, toplumsal bir davanın toplumdan kaçırılmaya çalışıldığını dile getirmiştir.

İşçi aileleri duruşma salonuna ulaşmakta uzaklık nedeniyle, ciddi zorluklar yaşamışlardır. Duruşmayı izlemek için gelen yurttaşlar da "fiziki yetersizlik" gerekçesiyle salona alınmamışlardır. Ayrıca, baroların ve kitle örgütlerinin davaya katılma taleplerinin "doğrudan zarar görmeme" gerekçesiyle topluca reddedilmesi ve tanıkların doğrudan mahkeme huzurunda dinlenmemesi yönündeki uygulamalar,

yargılamanın temel ilkeleri açısından işçi ailelerinin adalet mücadelesinin davanın hemen ilk duruşmasında baskı altına alındığını ortaya koymuştur.

İşkur binasının hemen yanında, göz göre göre gerçekleşen ve önlenmeyen bu katliamın ardından ailelerin ve kamuoyunun adalet arayışının da engellenmesi, yargı süreçlerinin sınıfsal niteliğini bir kez daha gözler önüne sermektedir. İşçilerin yaşamını korumayan sömürü düzeninin, şimdi de adalet talebini bastırmaya yöneldiği görülmektedir.

Dilovası katliamı davası, Türkiye’de iş cinayetlerine ilişkin yargı süreçlerinin niteliğini ve adalet mekanizmasının işleyişini ortaya koyan kritik bir örnek niteliğindedir. Hendek, Gayrettepe, İliç, Amasra ve benzeri birçok iş cinayetinde olduğu gibi, bu davada da yargı sürecinin kamuoyundan uzaklaştırıldığı, davaların erişimi zor alanlara taşındığı ve adalet mücadelesinin sınırlandırıldığı ortadadır.

İş cinayetleri davalarında patronların cezasız kalması, sorumluluğun alt düzey çalışanlara veya yaşamını yitirmiş işçilere yüklenmeye çalışılması ve başta Çalışma Bakanlığı olmak üzere kamu görevlilerinin yargı süreçlerinin dışında tutulması; adaletin işçi sınıfı için uygulanmadığını sistematik bir kalıcı politika olarak güçlendirmektedir.

Öte yandan, iş cinayetlerine karşı mücadele eden sendikacıların, emek demokrasi güçlerinin, işçi ailelerinin, gazetecilerin, avukatların yargı süreçleriyle karşı karşıya kalması; buna karşılık iş cinayetlerinin sorumlularının etkin biçimde yargılanmaması, yargı sisteminin sınıfsal niteliğine ilişkin adaletsizliği derinleştirmektedir.

Bu tablo, işçi sınıfının yaşam hakkının korunmadığı ve adalet mekanizmasının iş cinayetleri durumunda dahi işletilmemesinin sonuçlarıdır.

Bu bağlamda;

1. Dilovası katliamı davasının şehir merkezinden uzak bir cezaevi kampüsünde görülmesi kararının gerekçesi nedir? Bu karar davayı kamuoyundan uzaklaştırmak, ailelere ve basın emekçilerine duruşmalar sırasında yaşatılan baskıları gözden uzak tutmak için mi alınmıştır?
2. İş cinayetleri davalarında duruşmaların erişimi zor alanlara alınması, ailelerin ve kamuoyunun adalet mücadelesine katılımını sınırlayan uygulamaların önüne geçilmesi için bir düzenleme yapılacak mıdır?
3. Gazetecilere yönelik kısıtlamalar ve duruşmaların kamu denetiminden uzaklaştırılması, aleniyet ilkesinin ihlali anlamına gelmesi hakkında Bakanlığınızın görüşü nedir?
4. İş cinayetleri davalarında patronların cezasız kalmasına yol açan yargı süreçleri ve cezasızlık kararları Bakanlığınız tarafından incelenmekte midir? Bu cezasızlık pratiğinin ortadan kaldırılması için bir düzenleme yapılacak mıdır?
5. Sorumluluğu bulunan kamu görevlilerinin ve patronların yargı süreçlerine dahil edilmemesi, işçi sınıfı için özel bir sınıf adaletsizliği değil midir? Bu konuda Bakanlığınızın bir incelemesi var mıdır?

6. İş cinayetlerinde sorumluluğun alt düzey çalışanlara veya yaşamını yitirmiş kişilere yüklenmeye çalışılması karşısında, gerçek sorumluların yargılanmasını sağlayacak bir politika değişikliği Bakanlığınızın gündeminde midir?
7. İş cinayetlerine karşı mücadele eden sendikacıların yargı süreçleriyle karşı karşıya kalması, buna karşılık iş cinayetlerinin sorumlularının yargılanmaması hakkında Bakanlığınızın değerlendirmesi nedir?
8. İşçi sınıfının yaşam hakkını ilgilendiren davalarda açıklık, erişilebilirlik ve kamu denetimini güvence altına alacak yeni bir yasal düzenleme yapılacak mıdır?
9. İş cinayetleri davalarında ortaya çıkan cezasızlık ve yargı süreçlerinin sınıfsal niteliği hakkında Bakanlığınızın değerlendirmesi nedir?
10. Adaletin sermaye sınıfını aklamak ve korumaktan çıkarak işçi sınıfı için işletilmesini sağlamak adına, özellikle işçi sınıfının yaşam hakkını ilgilendiren davalarda özel bir düzenleme yapılması planlanmakta mıdır?